

отглеждане на домашни животни, познавали сж земедѣлието, но всичкитѣ си орждия и оржжия сж правили отъ камѣкъ, кость, рога, дърво, защото металитѣ не сж имѣ били още известни.

На това мѣсто край Дунава той се заселилъ близо преди около 4—5 хиляди години. Всички тия останки, които сж успѣли да се запазятъ въ насипа, за които говоримъ, ни показватъ, какъ е живѣлъ и съ какво се е занимавалъ този човѣкъ. Ако разгледаме насипа по-добре, ще видимъ въ него въ изобилие черупки отъ миди и кости отъ риби, главно отъ шаранъ и сомъ. А какво показва това? — Че край другитѣ си занятия, тогавашниятъ човѣкъ се е занимавалъ и съ риболовство. Въ такова голѣмо изобилие ще намѣримъ рибени кости и въ други стари селища, разположени край рѣки и езера.

Да дойдемъ сега по-близо до наше време.

Нѣкога хората сж строили жилищата си върху колове, забити въ дъното на езерата. Защо? Затова, защото тѣхниятъ животъ и имотъ така е билъ по-добре запазенъ. Живѣли тѣй близо до водата, това дава възможность да се развие у тѣхъ доста много риболовството. Когато мостоветѣ въ време на нѣкаква неприятелска обсада сж бивали дигани, тѣ не сж били лишени отъ храна. Водитѣ на езерото сж имали риба въ изобилие, остава само опитнитѣ рибари да се заловятъ за работа.

Интересни сведения за нѣкогашното количество на рибата въ езерата Тахино и Бутково въ Македония ни дава историкътъ Херодотъ, живѣлъ въ V в. пр. Христа. Като говори за пеонцитѣ въ Македония, които още въ негово време сж живѣли въ кѣщи, построени върху колове, забити въ езерата, той казва: „Тя (рибата) се въди въ такова голѣмо количество, че ако нѣкой отвори капака и спусне съ вѣже единъ кошъ и следъ малко го изтегли вънъ, той е пълненъ съ риба“.

